

Συννεφιασμένη Κυριακή

Συννεφιασμένη και βροχερή ήταν η Κυριακή, με αποτέλεσμα να ματαιωθεί η παρέλαση για την εθνική εορτή της 25ης Μαρτίου στο κοινοτάφιο του Martin Place. Αντίθετα, στο Darling Harbour έγινε παρέλαση.

Ας ελπίσουμε πως θα είναι η τελευταία συννεφιασμένη Κυριακή στις εκδηλώσεις για τα εθνικά θέματα. Και πως στο μέλλον θα βγει ο ήλιος της σύμπνοιας και συμπόρευσης. Υπάρχουν ακόμη κάποια σύννεφα, όμως είναι καιρός να εξαφανιστούν με την καλή θέληση όλων. Άλλωστε, ζητούμενο είναι το συλλογικό όφελος. Όλοι κάτω από τον ίδιο βροχερό ουρανό ήμασταν την Κυριακή. Κι όσοι βρίσκονταν στο Martin Place στην εκδήλωση της Αρχιεπισκοπής κι όσοι βρίσκονταν στο Darling Harbour για το Ελληνικό Φεστιβάλ έφτυαν βρεγμένοι. Ούτε οι ουρανοί του Σίδνεϊ δεν ήθελαν να ξαναδούν χωριστές γιορτές.

ΥΓ1: «Φύγαμε βρεγμένοι, όχι σαν βρεγμένες γάτες», παρατήρησε χαμογελαστός ένας επίσημος, τακτικός αναγνώστης της στήλης.

ΥΓ2: Κάποια άλλη κυρία υποσχέθηκε να ντυθεί Αμαλία του χρόνου, αν διοργανωθούν κοινός εορτασμοί.

Πικραμένο Σάββατο

Η συννεφιασμένη Κυριακή ήταν το φυσικό επόμενο του... πικραμένου Σαββάτου. Μόνο ένας ελληνικής καταγωγής υποψήφιος (από τους 14), ο Γιώργος Σουρής του Εθνικού κόμματος, κέρδισε την έδρα στις πολιτικές εκλογές, που όπως όλοι ξέρουμε σήμαναν τον καταποντισμό των Εργατικών από την 16χρονη διακυβέρνηση της ΝΝΟ. Ο «ΚΟΣΜΟΣ» προσπάθησε να προειδοποιήσει παροτρύνοντας για ελληνική ψήφο, όμως η κατακρήμνιση του Εργατικού κόμματος συμπαρέσυρε και πολλούς άξιους υποψηφίους.

ΚοσμοΠΟΛΙΤΙΚΑ

Του Παναγιώτη Νικολάου

ΣΤ' αΜΠΑΡΙ...

Αυτές οι πολιτειακές εκλογές μένουν στην ιστορία σαν η μέρα που οι Εργατικοί δεν πήραν... χαΜΠΑΡΙ τι τους βρήκε. Στενοχωρηθήκαμε, πάντως, για την Κενίλι. Όχι επειδή χάσαμε μία γυναίκα πρωθυπουργό (έχουμε κι άλλες για κάβα), αλλά επειδή χάσαμε την πιο όμορφη κι ελκυστική. Η διακυβέρνηση των Εργατικών όμως δεν ήταν το ίδιο όμορφη κι ελκυστική και μοιραία ο λαός τους πέταξε στο... αΜΠΑΡΙ... Βλέπετε, δεν είναι όλοι... αμερικανάκια...

Η παροιμία έχασε την ευκαιρία να αποκτήσει μερικές δυνατές φωνές εκπροσώπησης στα κέντρα εξουσίας και ελπίζουμε να είναι έτοιμη να δεχθεί τις όποιες συνέπειες.

Για τη σχέση της παροιμίας με τους ελληνικής καταγωγής υποψηφίους αυτών των εκλογών ταιριάζει γάντι αυτό που είπε η Κριστίνα Κενίλι την βραδιά της εκλογικής ήττας των Εργατικών: «Δεν μας εγκατέλειψαν, τους εγκαταλείψαμε».

Πανηγύρια

«Πανηγυρίζουν» στην Ε.Ε. γιατί «επιτεύχθηκε μια συνολική συμφωνία όσον αφορά τον Ευρωπαϊκό Μηχα-

νισμό Σταθερότητας (ESM) και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF)». Μήπως άρρησαν; Τα 24 από τα 27 κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρουσιάζουν ήδη υπερβολικά ελλείμματα.

Αλλά και πάλι. Που οδηγεί αυτός ο συγκεντρωτισμός; Ήταν άλλες ή μήπως οι ίδιες πολιτικές κατευθύνσεις που οδήγησαν στο σημερινό χάλι. Δεν είχαν υπαγορευθεί από τα ίδια κέντρα; Μπορούν να λύσουν το πρόβλημα αυτοί που το δημιούργησαν; Γιατί τότε το δημιούργησαν; Που είναι οι καταναλωτικοί παράδεισοι που υπόσχονταν η δημιουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ευρώ;

Ένωση

Δεν έχω καταλάβει, σε τι είναι Ευρωπαϊκή ΕΝΩΣΗ. Στην οικονομία, στην άμυνα, στην Παιδεία, στον πολιτισμό ή στην φτώχεια, στην ανεργία

και στην οικονομική κρίση;

Τον Ιούνιο

«Πανηγυρίζε» (εμφανώς μουνδιασμένος) κι ο Γιώργος μας στις Βρυξέλλες. Γιατί «η επικύρωση των αποφάσεων της 11ης Μαρτίου για την Ελλάδα (επιμήκυνση αποπληρωμής και μείωση επιτοκίου στο δάνειο των 100 δισ. ευρώ) θα γίνει τον Ιούνιο»! Δηλαδή, πήγε να πάρει συμφωνία και του έδωσαν παράταση! Είναι κι αυτός ένας λόγος να πανηγυρίζει...

Όλα στον αέρα μέχρι τον Ιούνιο, λοιπόν, αφού δεν υπήρξε στη Σύνοδο Κορυφής των Βρυξελλών συμφωνία για μία συνολική αντιμετώπιση ούτε στο θέμα της Πορτογαλίας ή της Ιρλανδίας. Όλες οι οριστικές αποφάσεις για την αντιμετώπιση της κρίσης χρέους μετατέθηκαν και ζήτησε Ιούνιο μου...

Μα-νίλα...

Μέσα σ' όλα πλάκωσε κι ο Κλάους Ρέγκλινγκ (επικεφαλής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας). Σχετικά με την Ελλάδα πρότεινε - μέσω του περιοδικού «Spiegel - μία ιδέα εμπνευσμένη απ' το «σχέδιο Μανίλα», το οποίο εφαρμόστηκε στις Φιλιππίνες στα τέλη του '80 και στις αρχές του '90 για να μειωθεί το χρέος της ασιατικής χώρας μέσω επιθετικής επαναγοράς του.

Το «σχέδιο Μανίλα», λοιπόν, για να αντιμετωπισθεί η κατάσταση της ελληνικής οικονομίας. Το πιο σωστό θα ήταν να επεξεργαστούν το... σχέδιο νίλα! Μια νίλα μα τι Μανίλα!...

Ηρεμία

Το καλό είναι ότι οι Ευρωπαίοι ηγέτες (με πρώτη και καλύτερη την Μέρκελ) «παλεύουν για να ηρεμήσουν οι αγορές». Τι είναι αυτές οι αγορές βρε παιδάκι μου και δεν μπορούν να ηρεμήσουν με τίποτα; Κι αν δεν μπορείς κοτζάμ Άνγκελα με την γερμανική μπότα να τις τρομάξει για να φάνε ήσυχα το φαί τους, ποιος μπορεί να το κάνει; Ο Γιώργος; Αυτός είναι ευτυχημένος. Πήρε παράταση!...

(Απορία: Εντάξει, οι αγορές να ηρεμήσουν. Οι ταλαίπωροι Ευρωπαίοι πολίτες;)

Τό 'πε, τό 'πε...

«Ξέρω τι συνέβη στην Ελλάδα και την Ιρλανδία και δεν θέλω να πάθουν τα ίδια με τους Έλληνες και τους Ιρλανδούς οι συμπατριώτες μου» δήλωσε στη Σύνοδο Κορυφής των Βρυξελλών ο παραιτηθείς πρωθυπουργός της Πορτογαλίας Ζοζέ Σόκρατες σχετικά με την προοπτική υπογραφής μνημονίου για τη χώρα του.

Αυτά, λοιπόν, για το εξαιρετικό κατά τα άλλα μνημόνιο. Κι όπως θα τραγουδάγε ο ΛεΠα: «Τό 'πε, τό 'πε ο Πορτογάλος»!...

Μνη-κόνειο

Κύριε Σόκρατες! Για πέρνα να σε κεράσουμε λίγο κόνειο να μας πεις κι άλλα για το μνημόνιο...

Ρήσεις...

«Στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα». Γεώργιος Παπανδρέου

... ΚΙ ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ

Υπάρχουν όμως... έξοδα!

Το τραγούδι της ημέρας

«Η αγάπη ζει στα μικροπράγματα
Ζει στα ασήμαντα και στα απλά
Δώσ' μου κι άλλα τέτοια εσύ ασήμαντα
Για να ζήσω εγώ σημαντικά».

Η αγάπη ζει (Shoes) - Τρίφωνο
Μουσική: Eric Beam
Ελληνικοί στίχοι: Κοράλια Αλιγοραγκή